PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGEA
siguranței naționale a României

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1 – **(1)** Prezenta lege stabileşte modul de realizare a siguranței naționale şi reglementează activitatea de informații din acest domeniu.

(2) Prin legea siguranței naționale, România contribuie la apărarea democrației constituționale şi a valorilor pe care aceasta se întemeiază, în cooperare cu toate statele care împărtăşesc astfel de valori.

Art.2 - Siguranța națională este parte componentă a securității naționale şi reprezintă starea de legalitate, de echilibru şi de stabilitate socială, economică şi politică necesară existenței şi dezvoltării României, ca stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil, exercitării neîngrădite a drepturilor şi libertăților fundamentale ale persoanei, protejării tuturor valorilor constituționale.

Art.3 - Termenii şi expresiile folosite în prezenta lege au următorul înțeles:

a) *activitate de informații pentru realizarea siguranței naționale*: identificarea, obținerea, verificarea, prelucrarea, stocarea, protecția şi valorificarea informațiilor care prezintă interes pentru siguranța națională;

b) *amenințări la adresa siguranței naționale*: manifestările intenționate, faptele, stările de fapt sau situațiile prevăzute la art.10, care sunt de natură să pună în pericol siguranța națională ori din care pot rezulta asemenea pericole;

c) *cadre de informații*: personalul serviciilor de informații sau al structurilor departamentale de informații, inclusiv cadrele de informații acoperite, care desfăşoară activitate de informații pentru realizarea siguranței naționale;

d) *informații care prezintă interes pentru siguranța națională*: acele informații sau date certe referitoare la fapte, stări de fapt ori situații ce constituie amenințări la adresa siguranței naționale, precum şi alte date şi indicii ce au legătură cu acestea;

e) *surse tehnice*: echipamente şi dispozitive electronice, fizico-chimice, video, audio, foto, optice şi mecanice, ori rezultate din combinarea acestora, destinate activității de informații pentru realizarea siguranței naționale;

f) *sursă secretă umană*: persoana fizică aflată în legătură directă, confidențială şi liber consimțită, cu un reprezentant autorizat al unuia dintre serviciile de informații sau structurile departamentale de informații, căruia îi furnizează informații ce prezintă interes pentru siguranța națională.

CAPITOLUL II
Realizarea siguranței naționale

Art.4 - Siguranța națională reprezintă un interes național, în consonanță cu cel la nivel internațional, la realizarea căreia contribuie atât autoritățile publice, cât şi cetățenii României.

Art.5 - **(1)** Siguranța națională se realizează în conformitate cu legile în vigoare şi cu obligațiile asumate de România prin tratatele şi convențiile internaționale la care este parte, prin măsuri care vizează cunoaşterea, prevenirea, contracararea şi înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale.

(2) În scopul apărării siguranței naționale, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai în condițiile prevăzute de Constituție şi numai dacă nu există alte posibilități de realizare a măsurilor prevăzute la alin.(1).

Art.6 - Autoritățile şi instituțiile publice au următoarele obligații pentru realizarea siguranței naționale:

a) să întreprindă măsurile necesare pentru respectarea prevederilor prezentei legi, asigurând starea de legalitate, echilibru şi stabilitate economică, socială şi politică în domeniile de care răspund;

b) să asigure cunoaşterea, prevenirea şi înlăturarea disfuncțiilor ori a faptelor ilegale din domeniul propriu de competență, din care pot rezulta stări de pericol la adresa siguranței naționale şi, după caz, să încunoştințeze serviciile de informații ale statului sau structurile departamentale de informații cu privire la faptele sau situațiile ce sunt de competența acestora;

c) să pună la dispoziția serviciilor de informații ale statului sau a structurilor departamentale de informații documentele, datele şi informațiile de care dispun şi pe care acestea le solicită pentru stabilirea şi clarificarea faptelor, situațiilor sau stărilor de fapt ce constituie amenințări la adresa siguranței naționale;

d) să sesizeze, potrivit legii, organele judiciare în legătură cu săvârşirea, în domeniul lor de responsabilitate a infracțiunilor care pun în pericol siguranța națională, despre care au luat cunoştință în orice mod.

Art.7 - Persoanele juridice de drept public sau privat contribuie la realizarea siguranței naționale prin îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art.6, în funcție de specificul obiectului de activitate şi de importanța pe care o au sau o pot avea în acest domeniu.

Art.8 - Răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.6 şi art.7 revine, după caz, conducătorilor autorităților şi instituțiilor publice, ori reprezentanților persoanelor juridice de drept public sau privat.

Art.9 - (1) Autoritățile publice specializate în domeniul siguranței naționale sunt: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale. Acestea se organizează și funcționează potrivit legii.

(2) Structurile departamentale de informații ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Ministerului Justiției îndeplinesc atribuții în domeniul siguranței naționale în condițiile legii.

(3) Activitatea autorităților publice și structurilor departamentale de informații prevăzute în alin.(1) și alin.(2) este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(4) Autoritățile publice specializate în domeniul siguranței naționale și structurile departamentale de informații pot stabili, cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, relații de cooperare cu structuri similare din străinătate.

CAPITOLUL III
Amenințările la adresa siguranței naționale

Art.10 - Constituie amenințări la adresa siguranței naționale următoarele manifestări intenționate, fapte, stări de fapt sau situații, dacă sunt de natură să pună în pericol siguranța națională ori dacă din acestea pot rezulta asemenea pericole:

a) suprimarea sau limitarea suveranității, independenței, unității și indivizibilității statului român, prin provocarea de agresiuni împotriva țării sau de război civil, înlesnirea ocupației militare străine, subminarea economică sau politică a statului, precum și prin aservirea țării față de o putere sau organizație străină;

b) subminarea regimului democratic, actele violente sau orice alte acțiuni nedemocratice care urmăresc înlăturarea ordinii constituționale;

c) transmiterea secretelor de stat unor puteri sau organizații străine ori agenților acestora, procurarea ori deținerea de asemenea informații în vederea transmiterii, spionajul, divulgarea secretelor de stat, precum și orice încălcări ale normelor legale privind protecția informațiilor secrete de stat, care pot facilita săvârșirea unor asemenea fapte;

d) încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români, precum și activitățile ilicite desfășurate în străinătate împotriva persoanelor fizice sau juridice române;

e) subminarea economiei naționale, distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor, obiectivelor și valorilor civile sau militare ce prezintă importanță pentru siguranța națională;

f) faptele de corupție care produc sau pot produce consecințe grave asupra stării de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică a țării, ori asupra drepturilor și libertăților cetățenești;

g) actele de terorism și orice alte aspecte legate de fenomenul de terorism; atentatele sau alte acte violente îndreptate împotriva persoanelor care îndeplinesc activități importante de stat ori alte activități publice importante, a reprezentanților altor state sau organizații internaționale a căror protecție trebuie să fie asigurată, pe timpul ședерii în România, atentatele contra unor colectivități și alte fapte ce pot afecta în mod grav sănătatea publică și mediul înconjurător;

h) acțiunile extremiste, totalitariste, rasiste, revizioniste, autonomiste sau separatiste, pe criterii etnice, religioase sau de altă natură, incitarea la ură națională, de rasă, precum și propaganda în sprijinul unor asemenea acțiuni;

i) actele de criminalitate organizată privind: traficul de droguri sau precursori, traficul de persoane, migrația ilegală, contrabanda şi evaziunea fiscală de mare amploare, spălarea de bani, traficul ilegal de armament, tehnică militară, muniții, materii explozive, materiale nucleare ori radioactive, toxice sau agenți biologici, precum şi cu produse, tehnologii şi servicii aflate sub control internațional, ori interzise prin tratate şi convenții internaționale, precum şi alte fapte de această natură;

j) agresiunile informaționale;

k) accesarea, exploatarea, modificarea sau distrugerea fără drept a informațiilor şi sistemelor informatice ale autorităților publice, persoanelor juridice de drept public sau privat ori ale persoanelor fizice;

l) penetrarea, întreruperea funcționării sau distrugerea rețelelor de comunicații, precum şi interceptarea comunicațiilor din aceste rețele, fără drept;

m) genocidul, precum şi propaganda pentru război, tratamentele neomenoase, distrugerea unor obiective sau valori culturale;

n) confecționarea, comercializarea sau utilizarea, în afara cadrului legal, de mijloace tehnice destinate interceptării comunicațiilor;

o) acțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Comunității Europene;

p) inițierea sau constituirea de asociații cu caracter secret ori de alte organizații sau grupări, în scopul pregătirii ori săvârşirii oricăreia dintre faptele prevăzute la lit.a) – h) şi j)- o), precum şi desfăşurarea de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite potrivit legii.

Art.11 – Autoritățile publice şi structurile departamentale prevăzute la art.9 desfăşoară, potrivit competențelor legale, activități specifice de cunoaştere, prevenire, contracarare şi înlăturare a amenințărilor la adresa siguranței naționale şi de informare a factorilor responsabili, potrivit prezentei legi, astfel încât să oprească evoluția spre forme grave care pot aduce atingere siguranței naționale.

Art.12 - Prevederile art.11 nu pot fi interpretate în scopul urmăririi unor persoane care îşi apără cauze legitime, protestează sau îşi exprimă dezacordul ideologic, politic, religios ori de altă natură, sau exercită cu bună credință alte drepturi ori libertăți fundamentale, prevăzute de Constituție.

CAPITOLUL IV
Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale

Secțiunea 1
Competențe, metode şi mijloace

Art.13 - **(1)** Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale se exercită de către Serviciul Român de Informații şi Serviciul de Informații Externe, ca servicii specializate de informații ale statului.

(2) Desfăşoară activități de informații pentru realizarea siguranței naționale potrivit competențelor legale şi următoarele structuri departamentale de informații:

a) Direcția Generală de Informații a Apărării din Ministerul Apărării Naționale;

b) Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din Ministerul de Interne;

c) Serviciul Independent de Protecție și Anticorupție din subordinea Ministerului Justiției;

d) structura informativă din Serviciul de Protecție și Pază;

e) structura de protecție informativă a activității și a personalului, din Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art.14 - (1) În activitatea de realizare a siguranței naționale, serviciile de informații și structurile departamentale de informații folosesc cadre de informații, care își desfășoară activitatea deschis sau acoperit.

(2) Cadrele de informații constituie o categorie socio-profesională distinctă cu drepturi, obligații și responsabilități specifice, stabilite prin lege.

(3) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale, datele de identificare și calitatea cadrelor de informații acoperite constituie informații secrete de stat.

(4) Prevederile prezentei legi, referitoare la caracterul secret al activității de informații, nu pot fi invocate în justificarea unei interdicții de a dezvălui abuzurile ori ilegalitățile prin care s-au încălcat drepturile sau libertățile fundamentale prevăzute de Constituție.

Art.15 - (1) Culegerea de informații care prezintă interes pentru siguranța națională se realizează prin surse secrete umane, surse tehnice și metode specifice activității de informații.

(2) Sursele secrete umane care acționează în sprijinul realizării siguranței naționale se bucură de protecția legii.

(3) Documentele și datele privind identitatea surselor secrete umane constituie informații secret de stat.

(4) Statul este obligat să repare prejudiciile materiale suferite de persoanele prevăzute în alin.(2), în măsura în care au fost cauzate de activitățile desfășurate în calitatea menționată și nu s-au datorat culpei lor. În numele statului, despăgubirea este acordată de autoritatea publică beneficiară a sprijinului persoanei prejudiciate.

(5) Secretele de stat specifice activității de informații pentru realizarea siguranței naționale pot fi declasificate, în condițiile legii, pentru nevoile justiției. În aceste situații, declasificarea se face cu asigurarea măsurilor de protecție ce se impun.

Art.16 - Serviciile de informații și structurile departamentale de informații, prevăzute la art.13 sunt autorizate să creeze, să achiziționeze, să dețină și să folosească mijloace și metode pentru obținerea, verificarea, prelucrarea, stocarea, protecția, valorificarea și comunicarea informațiilor necesare realizării siguranței naționale, în conformitate cu atribuțiile ce le revin, potrivit legii.

Art.17 - Serviciile de informații și structurile departamentale de informații sunt abilitate să solicite și să primească de la autoritățile publice, instituțiile, precum și de la celelalte persoane juridice, publice sau private, date, informații și documente, aflate în posesia acestora, necesare îndeplinirii atribuțiilor conferite de lege.

Art.18 - (1) La nivelul serviciilor de informații și al structurilor departamentale de informații se pot constitui, cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, facilități de utilizare comună în domeniul infrastructurilor informatice, al bazelor de date, mijloacelor tehnice

specializate de obținere, stocare, prelucrare automată, transmitere şi protecție a informațiilor, precum şi în ceea ce priveşte accesarea şi valorificarea informațiilor din sistemele de evidență oficiale, băncile publice de date şi sursele deschise de informații.

(2) La solicitarea serviciilor de informații sau a structurilor departamentale de informații, Serviciul Român de Informații asigură legăturile tehnice cu toate organizațiile din sectorul public sau privat ce dețin infrastructuri ori echipamente prin care se vehiculează informații ce prezintă interes pentru siguranța națională, în vederea punerii în aplicare a autorizațiilor prevăzute de prezenta lege.

Art.19 - (1) Serviciile de informații şi structurile departamentale de informații pot organiza, în condițiile legii, centre sau institute comune de studii şi cercetări în probleme de siguranță națională, inclusiv cu participarea unor asociații sau fundații ori a altor organizații nonguvernamentale care îşi propun un astfel de obiect de activitate.

(2) Serviciile de informații şi structurile departamentale de informații sprijină inițiativele cetățeneşti şi încurajează acțiunile societății civile menite să conştientizeze atitudinile civice privind contribuția la realizarea siguranței naționale.

(3) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) şi (2) se aplică în mod corespunzător şi în relațiile cu alte state şi organizații internaționale.

Art.20 - Protecția surselor, mijloacelor şi metodelor secrete ale activității de informații este obligatorie şi permanentă, inclusiv în procesul transmiterii informațiilor, spre valorificare, factorilor de decizie stabiliți de lege.

Art.21 - În vederea organizării colaborării şi sprijinului reciproc al serviciilor de informații şi structurilor departamentale de informații, se vor desfăşura reuniuni periodice consultative pentru coordonare şi informare reciprocă, la care participă conducătorii serviciilor de informații şi ai structurilor departamentale de informații.

Art.22 – Reuniunile prevăzute la art.21 vor avea în vedere:

a) obiectivele şi direcțiile comune de acțiune în vederea elaborării planurilor generale de informații proprii şi pentru organizarea activităților de colaborare şi sprijin reciproc;

b) operațiunile comune în raport cu obiectivele şi imperativele majore ale activității de realizare a siguranței naționale;

c) corelarea măsurilor ce se întreprind în conformitate cu prevederile art.18 şi art.19 alin.(1), precum şi a deciziilor ce privesc protecția informațiilor clasificate;

d) modalitățile de cooperare şi sprijin reciproc pentru punerea în aplicare a măsurilor stabilite prin hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării;

e) activitățile comune pentru perfecționarea continuă a cadrului juridic privind realizarea siguranței naționale.

Secțiunea a 2-a
Autorizarea şi efectuarea activităților de informații care implică restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale

Art.23 - (1) În situațiile în care serviciile de informații şi structurile departamentale de informații dețin date sau indicii temeinice privind existența unor amenințări la adresa

siguranței naționale, în scopul obținerii de informații, al verificării sau completării acestora, pot solicita, în cazuri justificate, procurorului anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, autorizarea efectuării, cu respectarea Codului de procedură penală, în măsura în care prin prezenta lege nu se prevede altfel, a unor activități constând în:

a) interceptarea comunicărilor, efectuate sub orice formă;

b) accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect, pentru obținerea ori verificarea de date sau informații, căutarea de obiecte, materiale, documente şi alte înscrisuri, examinarea lor, extragerea informațiilor pe care le conțin, fotografierea, filmarea, înregistrarea audio-video, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee, precum şi ridicarea şi repunerea la loc a acestora, pentru efectuarea operațiilor menționate;

c) instalarea de obiecte necesare captării şi transmiterii discuțiilor, imaginilor sau altor activități, precum şi întreținerea şi ridicarea lor din locurile în care au fost depuse.

(2) Cererea de autorizare se formulează în scris şi trebuie să cuprindă: date şi indicii din care să rezulte existența unei amenințări la adresa siguranței naționale, categoriile de activități pentru care se solicită autorizația, perioada, precum şi identitatea persoanei la care se referă şi locul unde urmează a fi executate activitățile autorizate, dacă acestea sunt cunoscute, precum şi persoanele juridice care sprijină punerea în execuție a activităților autorizate.

Art.24 - (1) În cazul în care procurorul constată că cererea este justificată, emite o autorizație care trebuie să cuprindă:

a) activitățile autorizate;

b) identitatea persoanei la care se referă, dacă aceasta este cunoscută; în cazul datelor de identitate stabilite ulterior, acestea se comunică deîndată procurorului care a emis autorizația.

c) titularul autorizației şi persoanele juridice care au obligația de a acorda sprijin la executarea activităților autorizate;

d) precizarea locului sau a localității în care urmează a fi executate activitățile autorizate;

e) durata de valabilitate a autorizației.

(2) Activitățile autorizate pot fi efectuate şi în alte locuri sau localități decât cele prevăzute în autorizație, în perioada de valabilitate a acesteia, dacă nu sunt lezate drepturile şi libertățile fundamentale ale altor persoane.

(3) Durata de valabilitate a autorizației este de cel mult 6 luni. În cazuri temeinic justificate, procurorul anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate prelungi durata acesteia, la cerere, de cel mult două ori, fără a se putea depăşi, de fiecare dată, 3 luni. O nouă autorizație cu privire la aceeaşi persoană poate fi solicitată şi emisă numai dacă cererea se bazează pe noi date şi indicii temeinice.

(4) În cazul în care procurorul anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție constată că cererea nu este justificată, o respinge în scris şi motivat.

Art.25 - (1) Autorizația emisă în baza art.24 conferă serviciilor de informații şi structurilor departamentale de informații dreptul de a folosi mijloace adecvate pentru executarea activităților autorizate şi de a fi asistate de persoanele a căror prezență este considerată necesară, fără a uza de constrângere fizică sau morală.

(2) Persoanele care sprijină punerea în executare a autorizației emise potrivit legii, beneficiază de protecția legii şi sunt obligate să păstreze secretul activităților respective.

Art.26 - Datele şi informaţiile de interes pentru siguranţa naţională, rezultate din activităţile autorizate, sunt consemnate în scris. Pentru informaţiile care pot servi ca probe în procesul penal se încheie acte de constatare sau, după caz, procese-verbale, întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală. La actul de constatare se pot anexa orice materiale care pot servi la probarea faptelor.

Art.27 – **(1)** În situaţii deosebite, care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru siguranţa naţională, activităţile prevăzute în art.23 se pot efectua fără autorizaţie, urmând ca aceasta să fie solicitată procurorului desemnat, de îndată ce există posibilitatea, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Dacă procurorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităţilor prevăzute la alin.(1), dispune încetarea acestora de îndată.

Art.28 - Când temeiurile emiterii autorizaţiei nu mai există, ori efectuarea activităţilor autorizate nu mai este necesară, acestea trebuie să înceteze imediat. Data încetării se comunică, în scris, procurorului care a emis autorizaţia.

Art.29 - **(1)** Eliberarea şi executarea autorizaţiei prevăzute la art.24, precum şi folosirea metodelor şi mijloacelor specifice activităţii de informaţii nu trebuie să conducă la restrângerea exerciţiului drepturilor şi libertăţilor fundamentale în alte condiţii decât cele prevăzute de Constituţie şi în alte legi.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sale prin măsurile prevăzute la alin.(1) poate, pe lângă exercitarea accesului liber la justiţie, să se adreseze Avocatului Poporului sau să sesizeze comisiile pentru apărare, ordine publică şi siguranţă naţională ale Senatului şi Camerei Deputaţilor ori comisiile permanente de control parlamentar, după caz.

Art.30 - **(1)** Autorităţile publice specializate în domeniul siguranţei naţionale, precum şi Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul de Interne şi Ministerul Justiţiei îşi pot constitui structuri de protecţie a personalului şi activităţii proprii.

(2) Organizarea şi funcţionarea structurilor de protecţie prevăzute la alin.(1) se reglementează prin ordine ale directorilor sau miniştrilor respectivi, în condiţiile prezentei legi.

Art.31 - Este interzisă folosirea cadrelor de informaţii, a metodelor şi mijloacelor activităţii de informaţii sau a informaţiilor astfel obţinute în scopuri personale ori în realizarea unor interese contrare legii.

Secţiunea a 3-a
Comunicarea informaţiilor

Art.32 - Informaţiile care prezintă interes pentru siguranţa naţională pot fi comunicate numai în condiţiile strict prevăzute de prezenta lege.

Art.33 – Persoanele şi instituţiile care primesc informaţii ce prezintă interes pentru siguranţa naţională sunt:

a) Preşedintele României;

b) preşedintele Senatului şi preşedintele Camerei Deputaţilor;

c) primul ministru;

d) preşedinţii comisiilor de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională ale Senatului şi Camerei Deputaţilor;

e) preşedinţii comisiilor de control parlamentar al activităţii Serviciului Român de Informaţii şi a Serviciului de Informaţii Externe, precum şi a structurilor departamentale de informaţii;

f) consilierul prezidenţial pentru securitate naţională;

g) miniştrii şi asimilaţii acestora, când informaţiile privesc probleme ce au legătură cu domeniile de activitate pe care le conduc sau le coordonează;

h) şeful Statului Major General;

i) prefecţii, primarul general al municipiului Bucureşti, preşedinţii consiliilor judeţene, pentru probleme de competenţa acestora;

j) organele judiciare, când informaţiile se referă la săvârşirea de infracţiuni;

k) conducătorii altor autorităţi publice a căror intervenţie este necesară pentru prevenirea, contracararea, sau înlăturarea ameninţărilor la adresa siguranţei naţionale la care se referă informaţiile respective.

Art.34 - (1) Comunicarea informaţiilor se aprobă de directorii serviciilor de informaţii, respectiv de conducătorii autorităţilor publice care au în subordine structuri departamentale de informaţii şi are ca scop încunoştinţarea autorităţilor în drept pentru a lua măsuri, conform competenţelor legale, în vederea prevenirii, contracarării şi înlăturării ameninţărilor la adresa siguranţei naţionale.

(2) Preşedintele României şi primul-ministru, în baza prerogativelor conferite de lege, pot solicita conducătorilor serviciilor de informaţii şi ai structurilor departamentale de informaţii, orice alte date şi informaţii care privesc siguranţa naţională a României.

Art.35 - (1) Persoanele şi instituţiile cărora le-au fost comunicate informaţii ce prezintă interes pentru siguranţa naţională vor dispune, cât mai urgent posibil, măsuri de prevenire, contracarare şi înlăturare a ameninţărilor la adresa siguranţei naţionale ce le-au fost semnalate.

(2) Beneficiarii de informaţii, prevăzuţi la art.33, pot solicita în scris serviciilor de informaţii şi structurilor departamentale de informaţii, date care prezintă interes pentru siguranţa naţională, pe care le consideră necesare bunei desfăşurări a activităţii lor şi care nu pot fi obţinute din alte surse.

(3) Informaţiile care necesită adoptarea unor măsuri urgente pot fi comunicate şi înlocuitorilor delegaţi ai beneficiarilor, în măsura în care au autorizarea de acces la informaţii clasificate potrivit legii.

(4) Beneficiarii de informaţii ce prezintă interes pentru siguranţa naţională, vor valorifica aceste informaţii cu respectarea dispoziţiilor legale privind informaţiile clasificate.

(5) Sunt interzise dezvăluirea serviciului de informaţii sau a structurii departamentale de informaţii care a comunicat informaţiile respective, multiplicarea, diseminarea şi transmiterea informaţiilor către alte instituţii publice sau persoane, precum şi folosirea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

Art.36 - Comisiile parlamentare de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi comisiile de control parlamentar al activităţii serviciilor de informaţii şi structurilor departamentale de informaţii pot solicita date privind modul în care beneficiarii de informaţii le-au valorificat şi au dispus măsurile legale de prevenire, contracarare şi înlăturare a ameninţărilor la adresa siguranţei naţionale.

CAPITOLUL V
Controlul parlamentar asupra activităţii serviciilor de informaţii şi structurilor departamentale de informaţii cu atribuţii în domeniul siguranţei naţionale

Art.37 - (1) Activitatea serviciilor de informaţii şi a structurilor departamentale de informaţii cu atribuţii în domeniul siguranţei naţionale este supusă potrivit Constituţiei controlului parlamentar, în condiţiile prevăzute de regulamentele celor două Camere.

(2) Controlul activităţii Serviciului Român de Informaţii şi a Serviciului de Informaţii Externe se realizează de către comisiile comune permanente ale Camerei Deputaţilor şi Senatului, special constituite în acest scop.

(3) Controlul activităţii Serviciului de Protecţie şi Pază şi a Serviciului de Telecomunicaţii Speciale, precum şi a structurilor departamentale de informaţii din cadrul Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului de Interne, Ministerului Justiţiei, se realizează de către comisiile de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională ale celor două camere ale Parlamentului.

Art.38 - (1) Controlul parlamentar se exercită cu privire la:

a) respectarea prevederilor Constituţiei şi a celorlalte dispoziţii legale în activitatea de informaţii pentru realizarea siguranţei naţionale;

b) legalitatea ordinelor şi instrucţiunilor care reglementează activitatea de informaţii pentru realizarea siguranţei naţionale;

c) modul de fundamentare şi utilizare a fondurilor bugetare alocate pentru îndeplinirea atribuţiilor prevăzute de actele normative de organizare şi funcţionare a serviciilor de informaţii şi a structurilor departamentale de informaţii;

d) eficienţa informărilor prezentate beneficiarilor de informaţii, precum şi măsurile întreprinse de aceştia pentru prevenirea, contracararea şi înlăturarea ameninţărilor la adresa siguranţei naţionale;

e) alte aspecte ale activităţii autorităţilor publice specializate în domeniul siguranţei naţionale.

(2) Activităţile referitoare la procedurile specifice utilizate, sursele de informaţii şi acţiunile aflate în desfăşurare nu pot fi supuse controlului comisiilor parlamentare.

Art.39 - Conducătorii autorităţilor publice specializate în domeniul siguranţei naţionale, precum şi ai ministerelor care au în subordine structuri departamentale de informaţii sunt obligaţi să pună la dispoziţia comisiilor parlamentare prevăzute la art.37 alin.(2) şi (3), la cererea acestora, documentele, datele şi informaţiile solicitate, să prezinte explicaţiile necesare şi să permită audierea persoanelor indicate de acestea, în legătură cu problemele ce sunt supuse controlului parlamentar, în condiţiile legii.

Art.40 - (1) Membrii comisiilor parlamentare prevăzute la art.37 alin.(2) şi (3) şi personalul tehnic al acestora au obligaţia să respecte dispoziţiile legale privind protecţia informaţiilor clasificate şi să asigure confidenţialitatea informaţiilor de care au luat cunoştinţă în această calitate.

(2) Concluziile şi constatările comisiilor pot fi făcute publice doar de către preşedinţii acestora, cu acordul majorităţii membrilor componenţi şi cu aprobarea birourilor permanente ale Senatului şi Camerei Deputaţilor, cu respectarea prevederilor legale referitoare la protecţia informaţiilor clasificate.

CAPITOLUL VI
Sancţiuni

Art.41 - Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravenţională, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art.42 – **(1)**Constituie infracţiuni şi se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani, următoarele fapte, dacă sunt de natură să pună în pericol siguranţa naţională:

a) iniţierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României, a unor structuri informative neautorizate de lege, precum şi sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele;

b) confecţionarea sau comercializarea, fără drept, a mijloacelor de interceptare a comunicaţiilor ;

c) supravegherea, fără drept, a unor persoane, locuri sau spaţii.

(2) Tentativa se pedepseşte.

Art.43 - Divulgarea, transmiterea sau folosirea, fără drept, a informaţiilor obţinute ori cunoscute în condiţiile prezentei legi, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

Art.44 - **(1)** Fapta de a divulga identitatea reală a sursei secrete umane sau a cadrului de informaţii acoperit, dacă este de natură să pună în pericol viaţa, integritatea corporală sau sănătatea acestuia, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Pedeapsa este închisoare de la 5 la 10 ani dacă:

a) fapta a fost săvârşită de către o persoană care, în exercitarea atribuţiilor sale de serviciu, a luat cunoştinţă de identitatea reală a sursei secrete umane sau a cadrului de informaţii acoperit;

b) s-a cauzat sursei secrete umane sau cadrului de informaţii acoperit o vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin.(2) lit.a) este săvârşită din culpă, pedeapsa este închisoare de la 2 la 5 ani.

Art.45 - (1) Informaţiile privind viaţa particulară, onoarea şi reputaţia persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obţinerii datelor necesare realizării siguranţei naţionale, nu pot fi făcute publice.

(2) Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, de către cadrele de informaţii, a datelor prevăzute la alin.(1), constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art.46. - (1) Desfăşurarea fără autorizaţie sau în alte condiţii decât cele stabilite în autorizaţie a activităţilor prevăzute la art.23 alin.(1), cu excepţia celor efectuate în situaţiile prevăzute la art.27, constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracţiune mai gravă.

(2) Cu aceeaşi pedeapsă se sancţionează şi fapta persoanei care, având atribuţii în legătură cu executarea activităţilor autorizate potrivit prezentei legi, divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, aducerea la îndeplinire a acesteia.

(3) Tentativa se pedepseşte.

Art.47 - Urmărirea penală a infracţiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către procuror.

CAPITOLUL VII
Dispoziţii finale

Art.48 - Documentele autorităţilor publice specializate în domeniul siguranţei naţionale şi ale structurilor departamentale de informaţii din Ministerul Apărării Naţionale, Ministerul de Interne şi Ministerul Justiţiei, care privesc activitatea de informaţii pentru realizarea siguranţei naţionale se păstrează în arhivele proprii şi nu pot fi consultate decât în condiţiile legii.

Art.49 – (1) Personalul serviciilor de informaţii şi al structurilor departamentale de informaţii se compune din cadre militare în activitate şi salariaţi civili sau, după caz, funcţionari publici.

(2) Nu pot face parte din cadrul serviciilor de informaţii şi al structurilor departamentale de informaţii:

a) cetăţenii străini sau apatrizi;

b) persoanele care mai au şi altă cetăţenie decât cea română;

c) cetăţenii români condamnaţi definitiv pentru infracţiuni săvârşite cu intenţie, precum şi cei condamnaţi definitiv pentru infracţiuni săvârşite din culpă în legătură cu siguranţa naţională.

Art.50 - Se interzice personalului prevăzut în art.49 alin.(1) să facă parte din partide politice, să desfăşoare activităţi în sprijinul acestora sau să ocupe alte funcţii publice ori private cu excepţia celor prevăzute de lege.

Art.51 – Cadrul de informații acoperit poate fi audiat ca martor, cu privire la fapte şi împrejurări ce privesc siguranța națională, de care a luat cunoştință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, numai cu aprobarea scrisă a conducătorului instituției din care face parte, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală şi de Legea nr.682/2002 privind protecția martorilor.

Art.52 - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 163, din 7 august 1991, precum şi orice alte dispoziții contrare.